

FREEDOM

สิ่งพิมพ์แจกฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน

YOUR
WORDS
CAN
CHANGE
LIVES

WRITE
FOR
RIGHTS

AMNESTY
INTERNATIONAL

Zineb Redovane

Yren Rotela & Mariana Sepúlveda

Aleksandra Skochilenko

03/22

เขียน-เปลี่ยน-โลก |
#ถึงตัวฉันในวันวาน |
หยุดการนองเลือดในเมียนมา |

หยุดการนองเลือด ในเมียนมา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จึงได้เปิดแคมเปญชวนลงชื่อเรียกร้องให้รัฐบาลไทยหาแนวทาง “หยุดการนองเลือดในเมียนมา” #ประชุมเอเปค2022 บน Change.org พร้อมส่ง 4 ข้อเรียกร้องดังนี้

เกือบสองปีหลังการทำรัฐประหาร ประชาชนกว่า 1.4 ล้านคนต้องพลัดถิ่นฐานในเมียนมา อีก 12,839 คนถูกควบคุมตัวในสภาพที่ไร้มนุษยธรรม และอย่างน้อย 73 คนตกเป็นนักโทษประหาร โดย 4 คนถูกประหารชีวิตไปแล้ว รวมถึงมีเด็ก 7.8 ล้านคนที่ต้องออกจากโรงเรียน กองทัพเมียนมาได้สังหารผู้ชุมนุมประท้วงและประชาชนทั่วไปหลายร้อยคน และอีกหลายพันคนเสียชีวิตจากการขัดแย้งกันด้วยอาวุธที่เกิดขึ้นทั่วประเทศภายหลังรัฐประหาร

กองทัพเมียนมาเพิกเฉยต่อเสียงเรียกร้องให้เคารพสิทธิมนุษยชน อีกทั้งยังเพิกเฉยต่อ ‘ฉันทามติ 5 ข้อ’ ของอาเซียน ซึ่งเมื่อเดือนเมษายน 2564 ทางกองทัพเมียนมา รับปากว่าจะดำเนินการตาม แต่ก็ล้มเหลวและไม่สามารถหยุดกองทัพเมียนมาในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มากขึ้นต่อประชาชนชาวเมียนมาได้ อาเซียนต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อโน้มน้าวให้กองทัพเมียนมาดำเนินการตามฉันทามตินี้ และรับฟังเสียงจากประชาชนชาวเมียนมาซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักด้วย

- 1 รัฐบาลไทยต้องใช้วิธีการทุกอย่างที่เป็นไปได้ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างชายแดน
- 2 ร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน กลุ่มพหุภาคี และองค์การระหว่างประเทศเช่นหน่วยงานในสหประชาชาติเพื่อแก้ไขวิกฤตการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนและด้านมนุษยธรรมในเมียนมา
- 3 รับผู้ขอลี้ภัยและประกันการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในประเทศไทย รวมทั้งละเว้นจากการเนรเทศหรือการส่งกลับของผู้ขอลี้ภัยชาวเมียนมา และให้ความคุ้มครองแก่ผู้ขอลี้ภัยและหยุดการดำเนินคดีกับพวกเขาระหว่างพำนักในประเทศไทย
- 4 หน่วยงานของรัฐต้องออกประกาศ ระบียบ หรือกฎกระทรวงอย่างเป็นทางการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจและรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามหลักการของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนเพื่อเรียกร้องความรับผิดชอบของบริษัทอย่างเต็มที่ที่จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองทัพเมียนมาและหน่วยงานในเครือในจานะผลประโยชน์สิทธิมนุษยชน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังเรียกร้องกองทัพเมียนมาให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- ปลปล่อยตัวผู้ที่ถูกควบคุมตัวหรือผู้ถูกคุมขังจากการใช้สิทธิของตนอย่างสงบโดยทันทีและยุติการดำเนินคดีต่อบุคคลที่ถูกจำคุกเพราะใช้สิทธิของตนโดยสงบ อีกทั้งลงล้างทะเบียนประวัติอาชญากรสำหรับบุคคลทุกคนที่เคยถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดเพราะการใช้สิทธิเหล่านี้โดยสงบ
- อนุญาตให้มีการเข้าถึงด้านมนุษยธรรมโดยทันที ไม่ปิดกั้น และต่อเนื่องตลอดทั้งประเทศ รวมทั้งในรัฐยะไข่ คะฉิ่น ชิน กะเหรี่ยง กะยา มอญ และฉาน รวมทั้งในภาคพะโค และมะกเว รวมทั้งการอนุญาตให้องค์การสหประชาชาติ หน่วยงานมนุษยธรรมระหว่างประเทศและในประเทศสามารถประเมินและติดตามความต้องการของประชากรผู้พลัดถิ่นและบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้สามารถจัดส่งความช่วยเหลือให้กับพวกเขาได้
- ยุติการโจมตีทางอากาศโดยไม่มีเป้าหมายในพื้นที่พลเรือน แม้จะมีวัตถุประสงค์ด้านการทหารอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว แต่การที่กองทัพใช้ระเบิดขนาดใหญ่ และการใช้จรวดที่ไม่มีอุปกรณ์นำทาง ทำให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายในวงกว้างต่อพลเรือน และละเมิดข้อห้ามต่อการโจมตีโดยไม่เลือกเป้าหมาย
- ยุติและป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมอย่างอื่น โดยให้ยึดมั่นอย่างจริงจังกับข้อบทตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งอนุสัญญาเจนีวา พ.ศ. 2492 และหลักเกณฑ์ตามจารีตประเพณีเกี่ยวกับพฤติกรรมระหว่างที่มีความขัดแย้ง

อีเรน โรเตลา
และมารีอานา
เซปูลเวดา

ปารากวัย

อีเรน และ มารีอานา ต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระ แต่ในฐานะผู้หญิงข้ามเพศ พวกเขาต้องต่อสู้เพื่อสิทธิของตน คนข้ามเพศในประเทศปารากวัยไม่สามารถเปลี่ยนชื่อหรือมีเอกสารระบุตัวตนตามกฎหมายที่ตรงกับอัตลักษณ์ทางเพศได้ รัฐกำลังพยายามทำให้พวกเขาคือกลุ่มคนที่ไม่มีตัวตนในสังคม เป็นเรื่องยากที่คนข้ามเพศจะเคลื่อนไหวชุมนุมประท้วงและส่งเสียงให้สังคมรับรู้ถึงอุปสรรคที่พวกเขากำลังเผชิญ

อีเรนและมารีอานา ต่อสู้อย่างหนักหลายปีเพื่อเปลี่ยนชื่อตามกฎหมาย หากพวกเขาสามารถครอบครองเอกสารที่ตรงกับตัวตนและอัตลักษณ์ของพวกเขาได้ แสดงว่ารัฐเริ่มรับรู้ถึงการมีอยู่ของพวกเขาในฐานะผู้หญิงข้ามเพศ อย่างที่อีเรนเคยพูดไว้ว่า “ฉันเกิดมาบนโลกนี้เพื่อแสดงให้คนอื่นเห็นว่าฉันเป็นใคร ไม่ใช่ให้คนอื่นมาบอกว่าฉันเป็นใคร”

ร่วมลงชื่อเพื่อเรียกร้อง
ให้ทางการปารากวัยตระหนัก
และรับรู้ถึงอัตลักษณ์ของ
คนข้ามเพศในทางกฎหมาย
เพื่อให้พวกเขาได้ใช้สิทธิ
ของตน

อเล็กซานดรา
สโกชิลเลนโก

รัสเซีย

พลังจากปลายปากกา คนธรรมดาเปลี่ยนแปลงโลก

โครงการ “Write for Rights” หรือ “เขียนเปลี่ยนโลก” คือแคมเปญประจำปีด้านสิทธิมนุษยชนที่ใหญ่ที่สุดในโลกของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ที่เชิญชวนผู้สนับสนุนจากทั่วโลกเขียนจดหมายหลายล้านฉบับให้กับผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือครอบครัวโดยตรง เพื่อให้พวกเขาได้รับรู้ว่าไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง นอกจากการส่งข้อความเพื่อให้กำลังใจ ผู้ถูกละเมิดสิทธิแล้ว ผู้คนยังเขียนจดหมายถึงผู้มีอำนาจ เรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้ยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชนและนำความยุติธรรมมาสู่ผู้ได้รับผลกระทบ

การรณรงค์ของแอมเนสตี้เป็นการสื่อสารข้อความไปทั่วโลกว่า ประชาชนพร้อมจะยืนหยัดต่อสู้กับการใช้อำนาจอย่างมิชอบไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ไหนก็ตาม จากจดหมาย 2,326 ฉบับในปี 2544 กลายเป็น 4.6 ล้านฉบับ รวมทั้งทวีตและลายเซ็นเมื่อปี 2564 จากการรณรงค์กว่า 60 ปีที่ผ่านมาของแอมเนสตี้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าการเขียนเปลี่ยนชีวิตคนได้จริงๆ

อเล็กซานดรา หรือซาซา ชีวิตเธอถูกเติมเต็มชีวิตด้วยศิลปะและดนตรี เธอเล่นดนตรีได้ทุกประเภท เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2565 อเล็กซานดราได้เข้าร่วมชุมนุมประท้วงโดยสงบ ในประเด็นการรุกรานยูเครนของรัสเซีย เธอได้เปลี่ยนป้ายราคาสินค้าในซูเปอร์มาร์เก็ตท้องถิ่นในเมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก เป็นป้ายกระดาษเล็กๆ ที่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรุกรานยูเครน อเล็กซานดราถูกจับกุมและถูกตั้งข้อหาจาก การกระทำโดยสงบของเธอ เธอถูกควบคุมตัวในสภาพที่เลวร้ายตั้งแต่นั้นมา

11 เมษายน 2565 อเล็กซานดราถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูกตั้งข้อหา “เผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับกองกำลังสหพันธรัฐรัสเซีย” เธอถูกควบคุมตัวตั้งแต่นั้นมา ในสภาพความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่ เธอมีอาการเซลิแอค (celiac disease) หรือโรคแพ้กลูเตนที่พบในผู้ป่วยซึ่งจำพวกข้าวที่นิยมมาทำขนมปังหรือพาสต้า เธอต้องทนต่อความหิวตลอดเวลา เนื่องจากอาหารส่วนใหญ่ในสถานกักขังไม่ได้ปลอดกลูเตน อเล็กซานดรายังถูกคุกคามโดยเจ้าหน้าที่สถานกักขังและเพื่อนร่วมห้องขังของเธอ หากอเล็กซานดราถูกตัดสินว่ามีความผิด เธออาจต้องโทษจำคุกสูงสุด 10 ปี

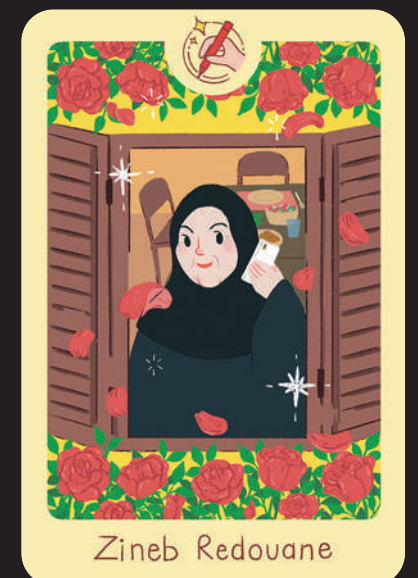
ร่วมลงชื่อเพื่อเรียกร้องให้ทางการรัสเซีย
ปล่อยตัวอเล็กซานดราโดยทันทีและอย่างไม่มี
เงื่อนไข

Your Words
Can
Change
Lives

ซีเน็บ
เรดอวนย์
ฝรั่งเศส

เดือนธันวาคม 2561 ขณะที่ซีเน็บกำลังเตรียมอาหารเย็นในอพาร์ทเมนต์ชั้นสี่ของเธอ ด้านล่างที่ถนน เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังใช้แก๊สน้ำตาหลายการชุมนุม ขณะที่ซีเน็บเดินไปปิดหน้าต่าง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เล็งเครื่องยิงระเบิดแก๊สน้ำตามายังจุดที่เธอยืนอยู่และทำการยิง เธอถูกกระเด็นเข้าที่หน้าและเสียชีวิตจากการบาดเจ็บ

ซีเน็บถูกล้างสารจากการใช้ระเบิดแก๊สน้ำตาอย่างประมาท โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผ่านมาเกือบสี่ปี การสอบสวนถึงสาเหตุการเสียชีวิตของเธอยังคงดำเนินอยู่ และไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดถูกตั้งข้อหาหรือถูกฟ้องจากการเสียชีวิตอันน่าเศร้าของเธอ ครอบครัวของซีเน็บยังรอความยุติธรรมอยู่

ร่วมลงชื่อเพื่อเรียกร้องให้
ทางการฝรั่งเศสแสดงความ
รับผิดชอบต่อการเสียชีวิตของ
ซีเน็บ

หลังจากเปิดตัว **readAwrite** และประเดิมด้วยผลงานจากการประกวดเรื่องสั้นหัวข้อ **“Write To Remember: เราจะไม่ลืม”** ไปแล้ว เราได้เตรียมเผย **“จดหมาย” ถึง “จัน” ในวันวาน** เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับทุกๆ คน

เพราะนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ต่างมี **“วันแรก”** ที่พวกเขาได้ออกมาส่งเสียง และเราอยากจะชวนคุณร่วมทบทวนความรู้สึกไปด้วยกัน อะไรคือจุดเปลี่ยนที่ทำให้คุณสนใจเรื่องสิทธิมนุษยชน อะไรทำให้คุณยังสู้ต่อ บอกเล่าให้เราฟังได้ผ่านแฮชแท็ก **#ถึงจันในวันวาน** ไปด้วยกันนะ

และนี่คือจดหมายของ **“มินอ” พิณณา พุกชาพรรณ** ภรรยาผู้ตามหาสามีที่หายตัวไปกว่า 8 ปี

แม่จันเรียกชื่อให้จันว่า **“มินอ”** แปลว่าลูกสาว สามีจันชื่อ **พอละจี (บิลลี่) รักจงเจริญ** หรือที่ใครๆ มักเรียกเขาว่า **“นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนและที่ทำงานให้กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงลุ่มน้ำแก่งกระจาน”** แต่ก่อนจันกับครอบครัว (สามี) อยู่กันพร้อมหน้า อาชีพหลักคือทำไร่ ปลูกผสมผสานหลายๆ อย่างในไร่ อะไรที่ขายได้ก็เก็บมาขาย อาชีพรองคือรับจ้างทั่วไป ช่วยกันทำมาหากินช่วยกันเลี้ยงลูก 5 คน

จัน.. ที่ตอนนั้นอายุ 27 ปี ได้พบเจอกับเหตุการณ์ที่พาไปให้ต้องลุกขึ้นมาเคลื่อนไหว ที่ผ่านมา เมื่อเจอเหตุการณ์ต่างๆ จันมักเป็นคนอ่อนแอและหนีปัญหาหมด แต่พอมาเจอเหตุการณ์ที่สามีหายตัวไป เป็นเหตุให้จันคิดได้ว่า ถ้าจันไม่ผิดแล้วจะหนีปัญหาแบบนี้ตลอดไปไม่ได้แล้วนะ เพราะบ้านเมืองมีชื่อมีแป ในเมื่อเกิดปัญหาได้ก็ต้องมีการแก้ไขได้ เมื่อเกิดความคิดเช่นนี้ทำให้จันมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้นมา และพร้อมที่จะลุกขึ้นออกมาเรียกร้องสิทธิที่ควรจะได้รับให้ถึงที่สุด

และถ้าถามว่าจากวันนั้นถึงวันนี้จันมาไกลแค่ไหน จันอยากจะบอกว่าจากวันนั้นถึงวันนี้แบ่งได้สามทางคือ

- 1. ถ้าเกี่ยวกับด้านการเรียกร้องสิทธิในที่ดินทำกิน** ยังไม่ไปถึงไหนเลย จันยังอยู่ที่เดิม
- 2. ด้านการเรียนรู้** ถือว่าได้เรียนรู้มาหลายๆ เรื่อง อะไรที่ไม่เคยทำได้ทำ สถานที่ที่ไม่เคยไปได้ได้ไป
- 3. ด้านคดีความ** คดีการหายตัวไปของบิลลี่ ตอนนี้อัยการสั่งฟ้องผู้กระทำความผิดแล้ว แต่คดียังไม่สิ้นสุด และยังมีพี่น้องโดนคดี พ.ร.บ.ป่าไม้อีก 30 คนด้วย และตอนนี้คดีอยู่ในชั้นอัยการ

และสุดท้ายถ้าถามว่าถ้าจันในวันนั้น มองจันในวันนี้ สิ่งที่จันอยากจะพูดกับตัวเอง คืออยากจะบอกจันในวันนั้นว่า **“เหตุการณ์มันพาไป บวกกับเหมือนมีพลังอะไรบางอย่างบางอย่างนำทางไปให้ลุกขึ้นมาเรียกร้องสิทธิที่ควรจะได้รับ โดยทำตามขั้นตอนตามกฎหมายและเชื่อมั่นในผู้คนที่มียศมีตำแหน่งมาก แต่จันในวันนี้พอได้คุยกับผู้คนมียศมีตำแหน่งบางคนแล้วกลับรู้สึกหมดแรง หมดกำลังใจ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าจันได้คุยกับผู้พิการนี้ จันกลับได้ทั้งแรงและกำลังใจมากๆ จะนั้นจันในวันนั้น อยากจะบอกจันในวันนี้ว่าถ้าเหนื่อยก็พัก พอหายเหนื่อยก็ลุกขึ้นมาเดินต่อไปจนกว่าจะถึงจุดหมาย...”**

สแกนอ่านจดหมาย
#ถึงจันในวันวาน
ฉบับอื่นๆ ได้ที่นี่

Member gets Member

ชวนเพื่อนเป็นสมาชิกวันนี้ ฟรีค่าธรรมเนียม*
ที่บูธแอมเนสตี้และฟอร์มออนไลน์เท่านั้น

สมาชิก
แอมเนสตี้
บอกต่อ

สมาชิกภาพแอมเนสตี้ ฟรี 1 ปี ให้เพื่อน 1 คน!

- มาทดลองเป็นสมาชิกฟรี 1 ปี เพื่อทำความรู้จักกันให้มากขึ้นกับการทำงานขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนในประเด็นต่าง ๆ ของแอมเนสตี้ และรับสิทธิพิเศษมากมายในฐานะสมาชิก ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมพิเศษเฉพาะสมาชิก โปรโมชันส่วนลด คลาสเรียน หรือรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแอมเนสตีก่อนใคร
- โซวบัตรสมาชิกที่บูธแอมเนสตี้ ได้สิทธิฟรีสมาชิกภาพ 1 ปี ยกให้เพื่อนหรือใครก็ได้ 1 คน

หรือสแกนเพื่อใช้สิทธิ
Member Gets Member
ได้เลย

* ผู้บอกต่อต้องเป็นสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ที่ยังคงมีสมาชิกภาพจนถึงวันที่ใช้สิทธิ หากตรวจสอบแล้วพบว่าหมดอายุสมาชิก หรือไม่ได้เป็นสมาชิก จะไม่สามารถใช้สิทธิในกิจกรรม “เป็นสมาชิกแอมเนสตี้บอกต่อ Member Gets Member”

** สมาชิกใหม่จะได้รับสิทธิในการเป็นสมาชิกฟรีในปีแรก (ไม่เสียค่าธรรมเนียม)

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคน ใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย “นักโทษทางความคิด” มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th
  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

